

תת"ע (תל אביב) 1565-12-24 - מדינת ישראל נ' יגל מסאמי

בית המשפט לתעבורה תל אביב

תת"ע 1565-12-24 מדינת ישראל נ' מסאמי
תיק חיצוני: 41211000587

לפני כבוד השופט עמית בר

מאשימה - המשיבה
נגד מדינת ישראל

הנאשם - המבקש
יגל מסאמי

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק שניתן בתאריך 5.1.25 וזאת בהתאם לסמכותי מכח **סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982**.

כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה ברכב שנימסרה לו הודעת אי שימוש על ידי שוטר בוחן תנועה.

פסק הדין ניתן לאחר שהמבקש נשפט בהעדרו. המבקש זומן לדין אך לא התייצב.

מדובר בדוח מסוג הזמנה לדין. המבקש חתם על ההזמנה לדין בעת ביצוע העבירה.

פסק הדין ניתן בתאריך 5.1.25

הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה בתאריך 26.1.25

טענות הצדדים:

בבקשה מציין המבקש שלא התייצב מכיוון **"שסבר שהזימון בוטל על ידי הקצין מכיוון שהקצין בהגינותו ובחמלתו כשהתרשם מהסיטואציה אליה נקלע הנאשם, הלך עימו צעד לתיקון**

הנדרש וביטל הליך אי השימוש". - סעיף 6 לבקשה.

עוד טען כי אימו היתה בבית החולים באותו התקופה ולא היה ניתן להשאיר אותה לבדה. המבקש צרף אישור רפואי לכך. סעיף 5 לבקשה

עוד טען כי הדוח פגום מיסודו וזאת מכיוון שמספר תעודות הזהות שנרשם בדוח שגוי והתיקון שנערך לאחר מכן, הופך את הדוח לפגום מיסודו.

עוד טען כי לא הוצג דוח איסור השימוש ולא הוצגו הליקויים ברכב ולכן דינו של כתב האישום להמחק. בנוסף טען כי הפסילה פוגעת קשות בפרנסתו וכי מעולם לא קיבל את הזימון המתוקן עם תעודות הזהות הנכונה.

במסמך השלישי שהגיש ב"כ המבקש, טען ב כי עולה חשש כבד מאוד לזיוף חתימת המבקש. סעיף 7ב. לדבריו תיקון תעודת הזהות על ידי השוטר בדוח מעלה חשש לזיוף והטעיה.

המשיבה התנגדה לבקשה.

טענה כי הדוח נמסר למבקש בידו וכי המבקש לא התייצב לדיון. לגבי תיקון הליקוי של מספר תעודות הזהות צרפה מזכר של השוטר המבהיר את התיקון.

לגבי תיקון הליקוי ברכב, מסרה כי הדבר נעשה לאחר ביצוע העבירה ולא לפני כן.

דיון והכרעה:

סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982 מאפשר לדון אדם בהיעדר בכתב אישום מהסוג בו הורשע הנאשם, וקובע חזקה כי אם הוזמן ולא התייצב בבית המשפט יראוהו כמודה בכל העובדות שנטענו, וכי בית המשפט רשאי לדונו בהיעדר. ונביא בקצרה את נוסח הסעיף.

"240. (א) בעבירות לפי פקודת התעבורה, או לפי פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970, שלא גרמו לתאונת דרכים שבה נחבל אדם חבלה של ממש, בעבירות שנקבעו כעבירות קנס או בעבירות לפי חיקוק אחר ששר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת קבע, יחולו סדרי דין אלה:

.....

(א)2 נאשם שהוזמן ולא התייצב בבית המשפט בתחילת המשפט או בהמשכו, יראוהו כמודה בכל העובדות שנטענו בכתב האישום, זולת אם התייצב סניגור מטעמו;

3(א) בית המשפט רשאי לדון נאשם לפי הוראות פסקה (2), שלא בפניו, אם הוא סבור שלא יהיה בשפיטתו על דרך זו משום עיוות דין לנאשם ובלבד שלא יטיל עליו עונש מאסר.

.....

(ב) על פסק דין מרשיע שניתן לפי סעיף קטן (א), יחולו הוראות סעיף 130(ח) ו-(ט).

סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982 מאפשר הגשת בקשה לבטל את פסק הדין.

130. (א) נאשם שהוזמן להמשך משפטו ולא התייצב, מותר לדונו שלא בפניו אם ההזמנה למועד ההמשך נמסרה לו בהודעה של בית המשפט בשעת דיון, ובית המשפט הזהירו במהלך המשפט שיהיה רשאי לדונו שלא בפניו אם לא התייצב, או אם הזמנה בכתב הומצאה לו, שלא באמצעות סניגורו, וכן לסניגורו, אם יש לו סניגור, וצויינה בה האזהרה האמורה.

.....

(ח) נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע.

השיקולים להם בית המשפט נדרש בדונו בבקשה לביטול פסק דין שניתן שלא בנוכחות המבקש לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים:

האחד - סיבה מוצדקת להימנעותו של המבקש להתייצב לדיון.

השני - אם יגרם למבקש עיוות דין, במידה ולא ינתן לו יומו.

ניתן להתייחס לשתי העילות כמקבילית כוחות. כך שכל שסיכויי הבקשה בשל עיוות דין גבוהים יותר, ניתן יהיה להקל בסיבה לאי התייצבות, ולהיפך. אולם לצורך בחינת סיכויי החשש לעיוות דין (שצריכים להיבחן במסגרת מקבילית הכוחות בד בבד עם הדיון בסיבה לאי התייצבות), נדרש בית המשפט להעריך סיכויים אלה בהתאם לטענות הצדדים.

ראו בין היתר דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל (2.10.03), פסקה 8:

"יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שערו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט יעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו..."

אין חובה לדון בבקשה זו במעמד שני הצדדים.

ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (25.3.18) (להלן - רע"פ סאלם):

"אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. קיום דיון כאמור הוא החריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה"

בעניינו של המבקש, לא מצאתי כי המחלוקת העולה מטיעוני הצדדים היא כזו המצריכה בירור עובדתי במעמד הדיון.

המבקש זומן כדין לדיון.

המבקש לא התייצב לדיון.

אישור המסירה סרוק בתיק בית המשפט. אישור הנו אישור מסירה תקין. לכן יש לראות במבקש כמי שזומן לדיון ובחר שלא להתייצב.

המבקש חתם על קבלת הדוח בעת ביצוע העבירה: חתימתו ברורה והתאריך אליו זומן ברור גם הוא. להלן צילום החלק הרלוונטי בדוח:

לכן - ברור כי המבקש זומן כדין לדיון ובחר שלא להתייצב.

אין חשש לעיוות דין:

בנוגע לטענה כי יגרם למבקש עיוות דין אם לא יינתן לו יומו, כפי שנקבע ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם(25.3.18):

" על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה. "

עוד נקבע כי על המבקש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין.

מתוך רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם(25.3.18):

ניתן אם כן לקבוע, בשינויים המחוייבים, כי גם כאשר מדובר בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין. וכפי שהובהר בע"פ 6920/07 חסון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (4.9.2007):

"המונח 'עיוות דין' פורש בפסיקתו של בית משפט זה כמקרה שבו תוצאת המשפט היתה יכולה להיות שונה עקב פגם מסוים שנפל בהליך... או כמקרה שבו נפל בהליך פגם פרוצדוראלי כה חמור היורד לשורשו של עניין עד שקמה חזקה שנגרם עיוות דין ללא צורך בהצבעה על קשר סיבתי בין הפגם לתוצאה" (שם, בפסקה 7).

במקרה זה, המבקש אינו טוען טענות מהן ניתן ללמוד כי מדובר בהרשעת שווא ואין חשש לעיוות דין.

העובדה שאין פירוט של הליקויים בכתב האישום אינו מעלה ואינו מוריד.

הדוח מנוסח כדין - ולו היו למבקש טענות כנגד ניסוח הדוח - היה עליו להתייבב בבית המשפט ולנמק את בקשתו בטרם הורשע ולא לאחר מכן.

לעניין העונש, על המבקש נגזר עונש המינימום הקבוע בחוק יחד עם רכיבים נלווים מתונים.

הסיבה לאי התייצבות המבקש לדיון אינה ברורה - טענה עובדתית חלופית.

המבקש טען שתי טענות עובדתיות חלופיות לעניין סיבת אי התייצבותו לדיון.

מחד המבקש טען שלא התייצב מכיוון שאמו הייתה מאושפזת בבית החולים, ובאותו כתב טענות בסעיף שלאחר מכן, טען כי חשב שהקצין ביטל את הדוח ולכן לא התייצב.

גם אם המבקש היה עם אמו בבית החולים, ניתן היה להגיש בקשת דחיה בסמוך לאירוע ולבקש בקשת דחיה, ולא להמתין 3 שבועות לאחר שהדיון התקיים ולאחר קבלת גזר הדין לטעון שלא התייצב בשל כך.

כמו כן לא מצאתי כל אינדיקציה ממשית לכך שהמבקש הבין שהדוח בוטל, לאור הזימון שקיבל לידיו. מדובר בטענה ללא תימוכין. הדבר היחיד שעולה מטענה זו, כי המבקש קיבל את הזימון בעת ביצוע העבירה.

טענת המבקש לרישום שגוי של מספר תעודות.

אכן בדוח נרשם בטעות בהתחלה מספר זהות שגוי והדבר תוקן. המבקש עצמו אינו מכחיש שקיבל את הדוח וחתימתו אף מופיעה על הדוח.

הסיבה לאי התייצבות המבקש לדיון אינה קשורה לרישום שגוי של מספר תעודות הזהות, אלא לשתי טענות אחרות שאינן קשורות לעניין זה.

הניסון "לתקוף" את הדוח מכל כיוון אפשרי מובן אך אינו משנה את חובת התייצבו לדיון. מדובר בטעות טכנית שתוקנה, כאשר אין כל טענה מהותית לפיה מדובר באדם אחר.

מקבילית הכוחות ביחס שבין עיוות הדין לסיבה לאי התייצבות.

כפי שנכתב לעיל, ככל שסיכויי הבקשה בשל עיוות דין גבוהים יותר, ניתן יהיה להקל בסיבה לאי התייצבות. במקרה זה לא הוכח כל חשש ממשי לעיוות דין והטענה לאי ההתייצבות לדיון אינה חזקה.

סופיות הדיון:

בית המשפט מחויב לתן ביטוי לעקרון סופיות הדיון ראה בעניין זה ע"פ (באר שבע) 4252/07 נאווה משיח נ' מדינת ישראל (5.11.07):

" לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור. [ראה דברי כב' הש' שמגר בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"י ל"ט(3) 279]. על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו כזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמנים בהם חייב

הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמנים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התייצבו במועד אליו הוזמנו, תביא לסחבת ועומסים מיותרים בניהול התיקים, באופן המכביד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליומו בבית המשפט".

לאור האמור;

משלא שוכנעתי כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש לדיון;

משלא לא שוכנעתי כי יגרם למבקש עיוות דין במידה ולא ינתן לו יומו;

לאור עקרון סופיות הדיון;

לא מצאתי הצדקה להיעתר לבקשה.

הבקשה נדחית.

המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ט' שבט תשפ"ה, 07 פברואר 2025,
בהעדר הצדדים.